

Posudek vedoucího diplomové práce

Název práce: Veřejné užívání
Diplomant/ka: Nikola F i a l o v á
Autor posudku: JUDr. PhDr. Petr Kuchynka, Ph.D.

---

1. Zadání a cíl práce:

Za účel své kvalifikační práce si diplomantka stanovila poskytnout ucelený přehled o problematice a seznámit čtenáře z důvodu obsáhlosti tématu s nejtypičtějším a nejčastějšími případy obecného a zvláštního užívání, proto výběr materiálních statků, o kterých pojednává v praktické části práce, zvolila s ohledem na takové předměty veřejného užívání, jež jsou typickým příkladem dualismu veřejného užívání, který spočívá v rozdělení na veřejné užívání obecné a zvláštní.

2. Obsahové zpracování práce (včetně systematického uspořádání, proporcionality a práce s právní úpravou, odbornou literaturou a judikaturou):

Předložená práce zahrnuje kapitoly o veřejném užívání a jeho druzích (tj. obecné a zvláštní) a o právní úpravě veřejného užívání pozemních komunikací a nakládání s vodami. Před těmito kapitolami se nachází úvod, za nimi je závěr.

V kapitole „*Veřejné užívání*“ (11 s.) se autorka opřela o příslušnou kapitolu v učebnici obecné části správního práva od Dušana Hendrycha a kol. Do tohoto základu zabudovala několik jiných názorů na podstatu i některé segmenty veřejného užívání a různé doplňky (historizující, pramenné či jiné) ve snaze vypořádat se s některými stránkami tohoto institutu. Ke s. 6 podotýkám, že ani já nesouhlasím s řazením veřejného užívání mezi formy činnosti veřejné správy, nedozvěděl jsem se však, kteří někteří autoři se podle diplomantky tohoto pochybného zařazení mají dopouštět. Ke s. 3 pak upřesňuji, že Jiřího Pražáka žel nelze považovat za významnou osobnost prvorepublikové doby, neboť žil v letech 1846-1905.

Kapitola „*Pozitivněprávní úprava veřejného užívání pozemních komunikací*“ (22 ¹/₄ s.) je postavena na části šesté (od 1.7.2011 nikoli páté) zákona o pozemních komunikacích. Přesahy směrem k pojmu a kategorizaci pozemních komunikací a jejich součástí a příslušenství a k silničním ochranným pásmům a správním deliktům mohly být přínosem, kdyby ovšem obdobně jako vlastní materie části šesté zákona o pozemních komunikacích nebyly postaveny prakticky jen na parafrázování zákonného textu a poznatků z Fastrova a Kočího komentářů. Zejména názory soudní praxe mohly traktaci této významné látky poněkud rozpochybovat.

Kapitola „*Pozitivněprávní úprava nakládání s vodami*“ (19 s.) opětovně těží jak z právní úpravy, tak z literatury předmětu. Autorka postupně prezentuje spíše zevrubné výklady o obecném nakládání s vodami (včetně ochrany vod a správních deliktů, jakož i vlastnictví vod) a o zvláštním nakládání s vodami (včetně různých aspektů povolení

k nakládání s nimi). K této vskutku životadárné látce bezpochyby lze při větší koncentraci exploatovat více zdrojů, doktrinálních i praktických.

3. Formální úroveň práce (včetně práce s citacemi a poznámkovým aparátem):

Formální stránka práce obráží autorkou aplikované zdroje. Práce s citacemi a poznámkovým aparátem je dosti jednotvárná – jejich značná část jenom odkazuje na použité právní předpisy. Důslednější přístup by si zasloužila i např. citace soudní judikatury.

4. Celkové hodnocení práce (včetně naplnění zadání a cíle práce):

Předložené práci dominuje deskriptivní přístup.

Především v partiích o pozitivním právu rozhodně není snadné objevit výraznější známky autorčiny invence.

Sporný je rovněž její přístup k literatuře předmětu: ze s. 4 se dozvídáme, že „... je podle mého názoru současnost takovému stavu příznivě nakloněna. To ostatně dokazují i četné příspěvky v současných publikacích, mezi nejznámější patří periodika Právník nebo Právní rozhledy.“, kdežto na s. 59 se praví, že „... i v periodických výtiscích se na dané téma v poslední době neuskutečnila žádná diskuse. V dnešní době chybějí nové názory a pohledy na věc.“. Skutečnost je taková, že i když recentních zdrojů k výše uvedenému tématu není mnoho, je jich z akademického a soudního prostředí rozhodně více, než se jich podařilo diplomantce shromáždit (a využít).

Následkem uvedeného zde nebyly predestřeny ani (adekvátní) úvahy *de lege ferenda*.

Lze tak shrnout, že vytýčený cíl práce byl naplněn pouze částečně.

5. Doporučení práce k obhajobě (zda se práce doporučuje či nedoporučuje k obhajobě):

Navzdory uvedeným výtkám doporučuji předloženou diplomovou práci k obhajobě.

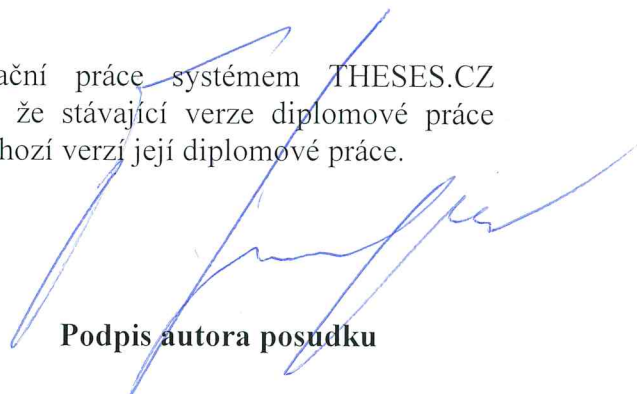
6. Otázky a připomínky doporučené k rozpravě při obhajobě:

V jejím průběhu by ovšem diplomantka měla objasnit, v čem ona sama spatřuje svůj vlastní vklad do zpracování zvoleného tématu. Dále by se v průběhu obhajoby měla vyjádřit k těm relevantnějším z výtek obsažených v tomto mém posudku vedoucího práce.

7. Ověření původnosti diplomové práce:

Z protokolu o ověření původnosti kvalifikační práce systémem THESES.CZ („Kontrola plagiátorství kvalifikačních prací“) plyne, že stávající verze diplomové práce Nikoly Fialové vykazuje toliko 33 % podobnost s předchozí verzí její diplomové práce.

V Plzni dne 17.05.2012

Podpis autora posudku